

An illustration of a woman with long brown hair and a devil with horns and a tail playing a large, curved, golden musical instrument. The instrument has a green interior with a red butterfly and some red petals. In the background, there is a castle on a hill, a sun, and a cloud. A small bird is perched on the right side of the instrument. The title 'Kde asi rozprávka býva' is written in a stylized font across the top of the instrument, and 'Peter Karpinský' is written below it.

Kde asi rozprávka býva

Peter Karpinský

Vložené
CD
s pesničkami

Kde asi rozprávka býva

Peter Karpinský

PERFEKT

Text © Peter Karpinský
Illustrations © Alexandra Hriňová
Slovak edition © Perfekt 2013

Music © Ján Sivulka
Songs Texts © Eva Kollárová

Kde asi rozprávka býva

Kniha vyšla s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

Autor textu: Peter Karpinský
Ilustrácie: Alexandra Hriňová

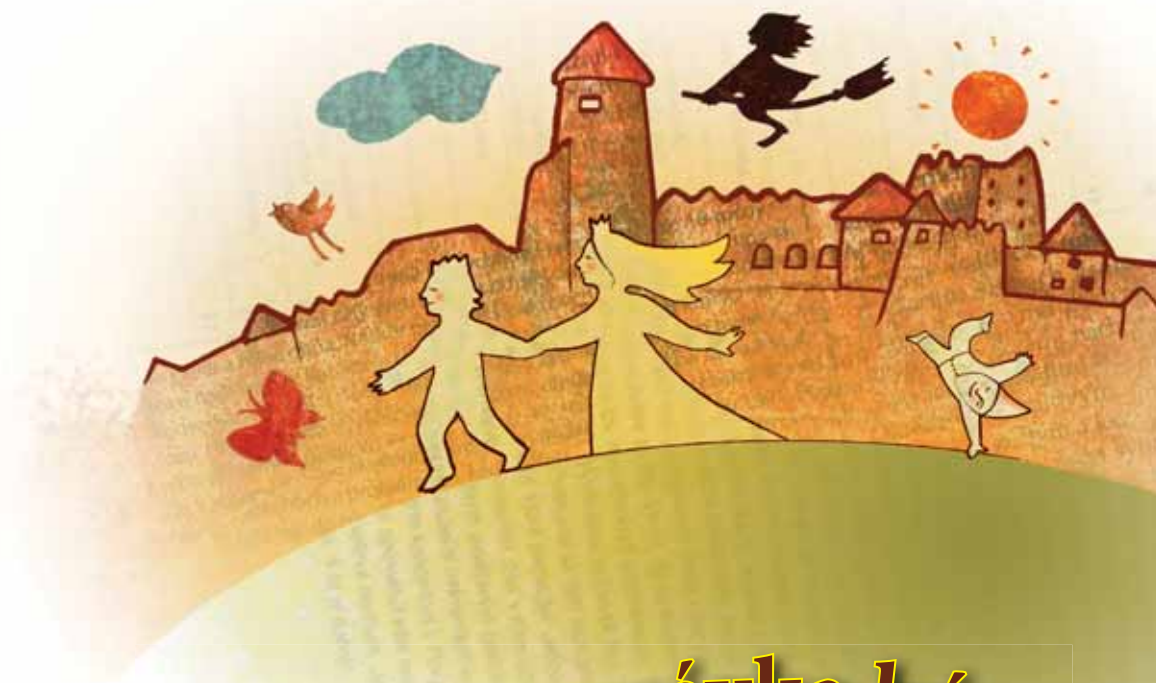
Autor hudby: Ján Sivulka
Autorka textov piesní: Eva Kollárová

Editorka: Magdaléna Gocníková
Jazykové redaktorky: Katarína Trgová, Zuzana Vrábelová
Grafická úprava: Pavol Janoško, DTP Perfekt

Vydal Perfekt, a. s., Karpatská 7, 811 05 Bratislava,
ako svoju 660. publikáciu.
Rok vydania 2013
Prvé vydanie

Tlač: Tlačiareň P + M Turany

ISBN 978-80-8046-629-9
www.perfekt.sk

Kde asi rozprávka býva

Peter Karpinský

Princezná pre draka

Diablova skala

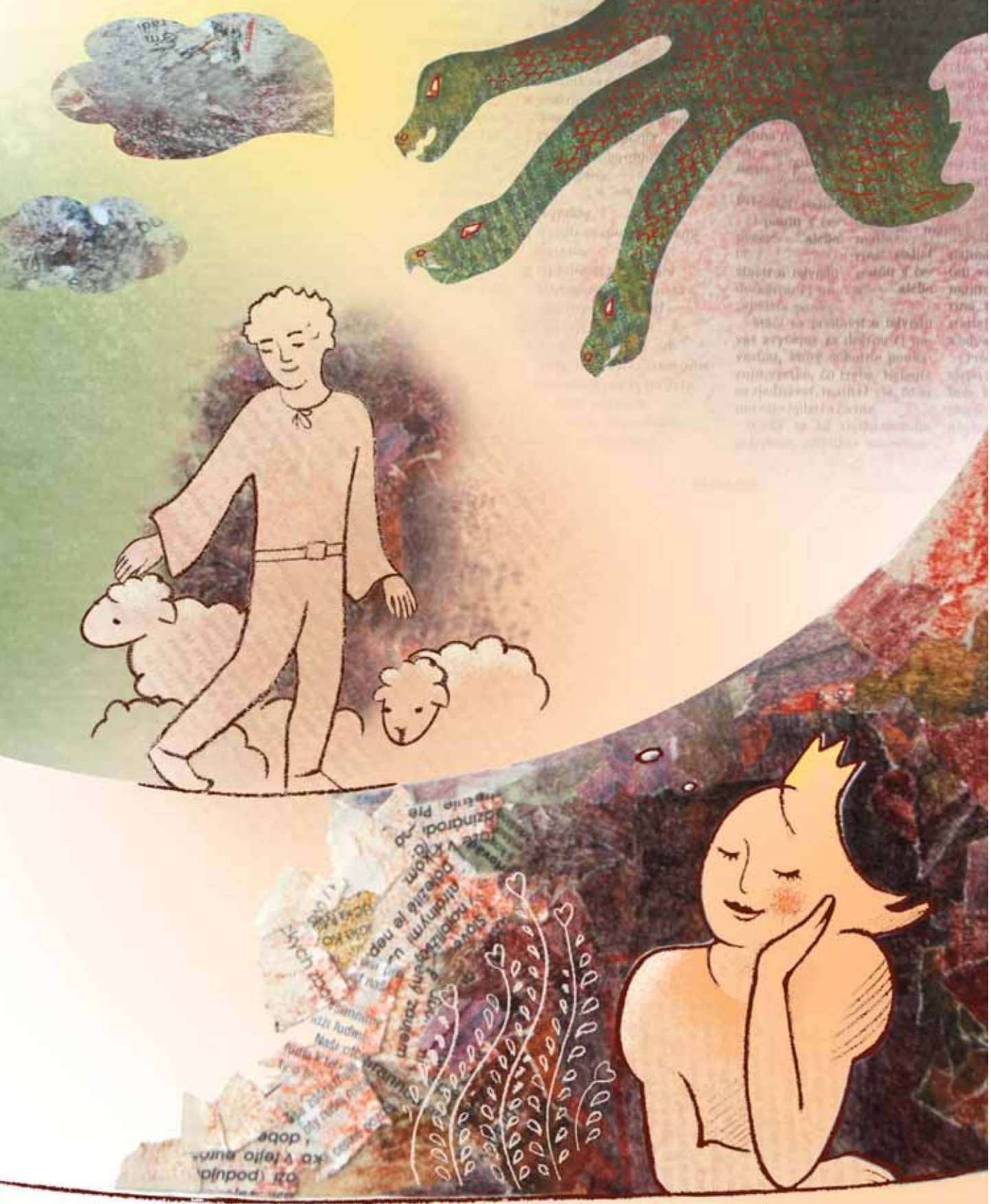
O troch zlatých vlasoch Deda Vševeda

divadelná hra pre deti

CD s pesničkami

PRINCEZNÁ PRE DRAKA

„Pokloňte sa, prichádzajú ich veličenstvá – náš milovaný kráľ Eduard, jeho ctihodná manželka kráľovná Edna a spanilá princezná Eulália.“

Kráľovskou dvoranou sa ozval hlas ceremoniára a hneď za tým sa spustila kráľovská hymna: Pam-pa-da-dam-pam-pa-da-dam...

Kráľ a kráľovná v našuchorených parochniach a so zlatými korunkami na hlavách si vykračovali do rytmu hudby a za nimi sa otrávene vliekla ich dcéra. Každú chvíľu si vzdychla a oči znudene otočila k plafónu.

„Radca, čo máme dnes na našom kráľovskom programe?“ opýtal sa kráľ hneď, ako sa uhniesdil na tróne.

„Pytačky, vaše veličenstvo,“ odvetil úslužne radca.

Kráľ nespokojne zafučal a pozrel sa na princeznú. „Zase pytačky?! Mňa to už nebaví. Eulália, vyber si konečne nejakého ženícha, nech to máme z krku.“

„Papá, ale ja sa nechcem vydávať!“ dupla si nohou princezná.

„Aké nechcem? Aké nechcem? Každá princezná sa predsa musí vydať. Nemysli si, my tu nebudeme večne. A kto po nás prevezme vládu? Kto bude novým kráľom?“

„Eulália, nehnevaj nás,“ pridala sa ku kráľovi aj kráľovná. „Kto to kedy videl, aby sa princezná nechcela vydávať?!“

Princezná sa k nej trucovito otočila chrbtom.

Kráľ len unavene mávol rukou. „Tak čo, milý môj radca, prišli dnes nejakí pytači?“

„Prišli.“

„Koľkí?“

„Traja, vaše veličenstvo.“

„Len traja?!“

Radca zaváhal. „Veličenstvo, už tu boli stovky pytačov, mocní králi a vznešení princovia z celého sveta, ale spanilá Eulália si za ženícha nevybrala ani jedného z nich. Pytači s modrou krvou sa už mínajú. Bojím sa, že títo sú poslední...“

okuliarmi na nosoch. Každý z nich niesol pod pazuchou obrovskú knihu. Možno to bol len prievan, ale keď tento zástup kráčal cez dvoranu, každému sa zdalo, akoby začuli šuchot starého papiera. Na čele sprievodu šiel nádherne odetý mladík, neobyčajne chudý a biely, s okuliarmi hrubšími, než mali jeho poddaní.

„Najmúdrejší a najsčítanejší zo všetkých ľudí na svete, úžasný princ Knihomol III.,“ zahlásil herold a ako odpoveď sa opäť ozvalo šuchotanie papiera, ktoré znelo ako ššššhurášššš, ššššhurášššš.

„Vítam vás, princ Knihomol,“ pozdravila zdvorilo pytača kráľovná. „Odkiaľ prichádzate?“

„Z Bibliofilie,“ odvetil princ.

„Hm, z Bibliofilie,“ zatiahla kráľovná, hoci vôbec netušila, kde sa tá krajina nachádza. „To znie vznešene a tak inteligentne.“

„Presne tak, inteligentne,“ súhlasil s ňou princ, „pretože v našej krajine si viac než všetko ostatné ceníme múdrosť a poznanie. Na každom rohu máme knižnice a kníhkupectvá. Knihy sú totiž našou najväčšou vzácnosťou, našim národným pokladom. V krajine sme dokonca vyrúbali všetky stromy, aby sme mohli vyrábať papier na nové a nové knihy. Obyvatelia našej krajiny po celý svoj život len čítajú, a preto sú úžasne múdri. Najjasnejšia princezná, ak sa rozhodnete stať mojou manželkou, zahrniem vás knihami od výmyslu sveta. A každý večer vám z nich budem pred spaním čítať.“

„Ooooo,“ kráľovná nadšene zatlieskala. „Aké duchaplné slová. A tento princ, to je stelesnená vzdelanosť. Tak, dcérenka, ktorého z týchto dvoch urodzených pytačov si vyberieš?“

„To hádam nemyslíte vážne, mama!“ odula sa princezná. „Mojím manželom sa má stať jedna z týchto kreatúr? Veď sa na nich lepšie pozrite! Henten pripo-

